

MARGUČIO SUKAKTIS

Dr. Elzietus Draugelis 1963 metais Brazilijoje

A.A. DR. ELZIEJUS DRAUGELIS

Baigėsi gausi Draugelių šeima

Tolimoje Brazilijoje prie Sao Paulo miesto spalio 8 mirė dr. Elzietus Draugelis, paskutinis ankstesnės kartos valstybininkas, visu nuoširdumu stąsęs nepriklausomą Lietuvą ir jai tarnavęs. Mirė sulaukęs gilių senatvės — 93 metų.

Velionis buvo kilęs iš garsios Draugelių šeimos. Garsi tuo, kad jų tėvas, Petras Draugelis, gimęs 1849, miręs 1914, nuo 1874 metų buvo mokytojas Lietuvoje. Mokytojas bent keliose vietose Suvalkijoje. Jis buvo giliai religingas ir didis patriotas, platinęs draudžiamą spaudą, kėlęs žmonių švietimą.

Jis turėjo gausią šeimą. Visus vaikus išmoksino. Ir visi pasižymėjo savo patriotizmu ir giliu religingumu. Iš tos šeimos buvo kilęs kun. Vladislovas Draugelis — kunigas, marionas, veikęs Suvalkijoje, Rusijoje, Amerikoje; Magdalena Draugelytė-Galdikienė, visuomenininkė, seimų narė, gyvenusi New Yorke, mirusi Putname; Apolonija Draugelytė-Čemarkienė — mokytoja ir visuomenininkė, 1927 išvykusi Brazilijon ir ten mokytojavusi Sao Paulo lietuvių mokykloje; Ona Draugelytė-Kučinskienė — dailininkė, kurį laiką gyvenusi Pietų Amerikoje, Argentinoje; Petronėlė Draugelytė-Vosylienė, iš Lietuvos išvykusi apie 1935 metus į Braziliją. Petronėlė parašė savo kelionės įspūdžius, kuriuos 1977 spausdino Darbininko atkarpoje.

Tad suprantama, kodėl ir dr. Elzietus, atsidūręs tremtyje Vokietijoje, pasuko į Braziliją, nes ten gyveno jo sesers.

Elzietus Draugelis gimė 1888 balandžio 11 Bardauskų kaime, Gijų valsčiuje, Vilkaviškio apskrityje.

Pradžios mokyklą baigė Bardauskuose, kur tėvas mokytojavo. Marijampolės gimnaziją baigė 1909, o Maskvos universitete medicinos mokslus baigė 1914.

Studentaudamas 1910 suorganizavo lietuvių katalikų studentų draugiją Rūtą ir buvo jos pirmuoju pirmininku. Jos nariai — Pr. Dovydaitis, E. Endziulaitis, P. Grajauskas, Z. Starkas davė pradžią ateitininkų sąjūdžiui.

Prasidėjęs pirmam pasauliniam karui, dr. Elzietus Draugelis buvo mobilizuotas ir kariuomenėje ištarnavo 3 metus. Vėliau persikėlė į Voronežą, kur buvo nemaža lietuvių pabėgėlių. Ten buvo išrinktas vyriausios lietuvių tarybos Rusijoje nariu. Su kitais tos tarybos nariais bolševikų buvo suimtas ir mėnesį kalintas.

Iš kalėjimo išleistas, 1918 metais grįžo į Lietuvą. Tuoj buvo išrinktas Marijampolės miesto

tarybos nariu ir pirmuoju burmistru. 1918 liepos 23 buvo pavestas nariu į Lietuvos tarybą. Raudonojo Kryžiaus pavestas, Kaune nenaudojamuose karmelitų pastatuose suorganizavo ligoninę. Nuo 1919 spalio 9 iki 1920 birželio 19 buvo vidaus reikalų ministeriu E. Galvanausko kabinete. Buvo steigiamojo seimo narys ir vėliau I ir II seimo narys. Buvo II seimo sekretoriumi. Seimuose pirmininkavo krašto apsaugos, savivaldybių administracijos, darbo socialinės apsaugos ir kitom komisijom.

Grįžęs prie gydytojo darbo, iki 1927 buvo sveikatos departamento direktoriumi. Nuo 1932 metų iki bolševikų atėjimo buvo Suvalkų Kalvarijos psichiatriškos ligoninės direktorius.

Iš Lietuvos pasitraukė 1944. Gyveno anglų zonoje, kur buvo keliolikos stovyklų vyresniuoj gydytoju. Į Braziliją išvyko 1947 metais. Ten dirbo San Paulo universiteto medicinos fakulteto asistentu, kol išėjo į pensiją.

Buvo ilgametis Liet. Ūkininkų Sąjungos pirmininkas, Raudonojo Kryžiaus vyriausios valdybos narys, aktyviai dalyvavo eilėje ūkininkų organizacijų.

Spaudoje pradėjo bendradarbiauti nuo 1908 metų. Rašė Viltyje, Šaltinyje, Ateityje, Garnyje, Lietuvoje, Laisvėje, Ryte, Ūkininke. Nuo 1920 iki 1921 redagavo dienraštį Laisvė. Kurį laiką redagavo savaitraščius Ūkininką, Darbininką (ėjusi Lietuvoje). Dažnai pasirašydavo K.K. Lizdeikos slapyvardžiu. Gyvendamas Brazilijoje, rašė ir

Draugelių šeimos dalis Sao Paulo, Brazilijoje. Iš k. dr. Elzietus Draugelis, Petronėlė Draugelytė-Vosylienė, Apolonija Draugelytė-Čemarkienė, Julija Draugelienė, Elzietaus žmona, ir Feliksas Čemarka.

(atkelta iš 3 psl.)

Birzga telefonas, varstosi durys, vieni ateina, kiti išeina. Akyse ašaros, liūdesys, drebančys žodžiai. Atėjusieji reiškia užuojautą Margučiu, Vanagaitienei.

Redaktorius Linkus kviečia rašyti Margučio žurnalui, Vanagaitienė prašo jai padėti ir kviečia bendradarbiauti radijo programose. Pasižadau.

Po kurio laiko pradėjau pasakoti Margutyje savo kelionės įspūdžius po Lietuvą, kuriuos pavadinau "Gražioji Nemuno šalis". Šios dalies programą pradėdavome Antano Vanagaitio melodrama, pritariant kanklėmis: "Yra šalis, graži šalis..." Po antro sekmadienio programos paskambino Margučio pranešėjas Kazys Deveikis ir prašė užsukti į Margutį. Jis man parodė gautus iš klausytojų 73 laiškus. Vieni dėkojo, prašė programą tęsti, o kiti, Margučiu įdėję penkinę ar kitokį žaliuką, prašė pasakoti apie jų tėviškę.

Ir taip kas sekmadienį pirmą valandą keliavau Lietuvos laukais, keliais, lankydamas pilialkalnius, kaimus, miestelius, bažnytkaimius. Su Margučiu bendradarbiau penkerius metus ir dalyvavau daugiau kaip dviejuose šimtuose programų.

Radijo klausytojai, pasiilgę savo gimtųjų laukų, prašė programą tęsti. Tėsiu, kol pasikeitė darbo sąlygos ir turėjau paimti ilgesnes atostogas, nes, pradėjęs mokytojauti, dėl reikalavimo kredity turėjau Illinois universitete išklausti vieną semestrą.

Margučio patalpas lenkė mirusių procesijos. Slinko Antano Vanagaitio, Antano Olio, dr. Broniaus Dirmeikio, Juozo Bačiūno, Kazio Deveikio, Lilijos Vanagaitienės, Algimanto Mackaus, dr. Stepono Biežio karstai. Tai visi Margučio imperijos didžiūnai.

Keitėsi vadovai, vedėjai, pranešėjai, bendradarbiai, bet Margutis — vanagaitiška šnekutis, plepūtis, dienžodis, dabar sakytume — petručiška mūsų gyvenimo dalis. Visa, kas gyva mūsų visuomeniniame, kultūriname gyvenime, gyva ir Margutyje. Koks Margutis gimė, toks ir yra. Jis tik puošėsi kitais madingsiais drabužiais. Juokavo Antanas Vanagaitis, jog jis neviravo automobilio, nes negi Margučio imperijos imperatorius sės prie vairo. Neviravo ir Kazys Deveikis, ir adv. Antanas Lapinskas. Nevairuoja ir Petras Petrutis. Mylėdami mes jį vežame.

Darbininkui. Parašė dramą Vergą ir komediją Slidžiais takais.

Anais valstybės kūrimosi metais jis rašė nemaža faljetonų aktualiom dienos temom.

Nesiims Petras Petrutis Margučio imperijos vardo, mos šalin rankomis ir juoksis, jei imperatorium jį vadintume, bet jis ir betų vardų tradiciškai pavaldus valdovas, vedėjas, pranešėjas.

Petrui Petručiui lemta sėdėti prie Margučio radiofono, kada minima ir švenčiama 50 metų sukaktis. Švenčiama gražiai, sumaniai, didingai. Du pirmieji įžanginiai parengimai praėjo iškiliai. Neliksime abejingi ir šiam trečiajam parengimui — puotai, kuri įvyks spalio 24 Jau-nimo Centre. Margutis su mumis — mes su Margučiu. Gir-dėsime Margučio 50 metų santrauką, nuo pradžios iki dabar, kas buvo įdomiausia, aktualiausia, geriausia. Tai bus apvainikuota paskutiniais technikos laimėjimais. Gyvu žodžiu, daina, muzika, magnetiniais įrašais, skaidrėmis ir filmu bus peržvelgta Margučio radijo 50 metų veikla.

-o-

Kitais metais, kurie bus Margučio metai, 1982 vasario 28 rengiamo koncerto programą atliks neseniai iš Lietuvos atvykę ir Kanadoje apsigyvenę aukšto muzikinio išsilavinimo žymūs smuikininkai Atis ir Regina Bankai.

1982 vasarą atvyks Punsko liaudies dainų ir šokių ansambelis. Dainininkės yra laimėjusios daug prizų, medalių, o pastaruoju laiku — laureatės atžymėjimą.

1934 Antano Vanagaitio pastangomis buvo surengtas pirmasis lietuvių kompozitorių simfoninės muzikos koncertas Amerikoje. Tėsiant ilgametės tradicijas, 1982 spalio mėnesį planuojama surengti simfoninės muzikos koncertą, kuriame pasirodys taip pat ir Buenos Aires, Argentinoje, gyvenęs, aukštai iškilęs smuikininkas Aleksandras Rutkauskas, 17 metų, vadinamas "wonder kid". Dabar jis vėl laimėjo premiją ir vertinamas kaip pasaulinio masto smuikininkas.

Be to, Margučio radijo 50 metų veikla planuojama atžymėti gausiai iliustruotu leidiniu. Jį redaguos Mykolas Druga. Šis aluminės formos leidinys greičiausiai pasirodys 1982 pabaigoje.

Margučio radijo programos vedėjas Petras Petrutis pasižymi ir dideliais organizaciniais sugebėjimais. Jo rengiami kultūriniai parengimai visada yra aukšto meninio lygio ir susilaukia daug lankytojų. Tikime, kad radijo klausytojai atsilankymu parems ir tuos keturis būsimus parengimus.

Valio Margučiu! Sėkmės užsimojimuose Petrui Petručiui!

LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS 1981 M. LITERATŪROS PREMIJA

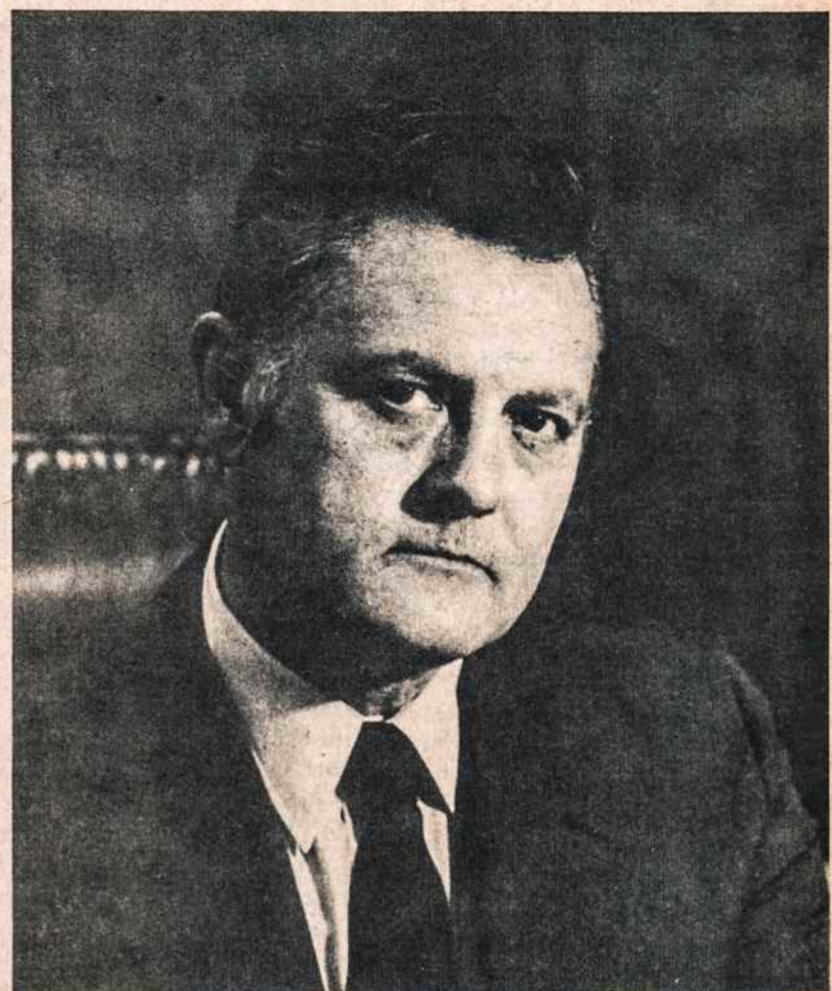
Lietuvių Bendruomenės literatūros premija (3000 dol. dydžio), 1980 metais įsteigta JAV LB Kultūros tarybos, Krašto valdybai pritarus ir pasizadėjus finansuoti, 1981 metais skiriama už grožinę lietuvių iševijios kūrybą. Premijos sąlygos sutartos su Lietuvių Rašytojų draugijos valdyba.

1. Premija skiriama atsižvelgiant tik į svarstomojo kūrinio meninę vertę. Jei nebūtų gauta premijuotino lygio veikalo, vertinimo komisija pasiūlys Kultūros tarybai tris iševijios rašytojus, premijuotinus už bendrąjį įnašą į grožinę lietuvių literatūrą. Vienam iš jų Kultūros taryba skirtų 1981 metų premiją, susitarusi su vertinimo komisija.

2. Lygiomis teisėmis su spausdintaisiais veikalais premijuotini ir rankraščiai.

3. Premijai veikalas atsiųsti paskutinė data — gruodžio 31.

4. Lietuvių Bendruomenės 1981 metų literatūros premijos vertinimo komisiją sudarys Kultūros taryba, susitarusi su Lietuvių Rašytojų draugijos valdyba. Komisijos sudėtis bus greitai paskelbta.

Valdas Adamkus

VALDAS ADAMKUS NAUJOSE PAREIGOSE

Prezidento Reagano administracija paskelbė, kad Valdas Adamkus skiriamas JAV vidurio vakarų regijono gamtos apsaugos (US EPA) administratorium.

Adamkus yra karjeros pareigūnas, turįs didelę patirtį gamtos apsaugos srity. Pranešime sakoma, kad jo įnašas yra didžiai vertinamas šios srities specialistų JAV-ėse ir tarptautinė bendruomenėje.

Jis vadovaus didžiausiam JAV regijonui, į kurį įeina šešios valstijos su 45 milijonais gyventojų, didieji ežerai ir tarptautinės sutarties su Kanada reikalai. Taip pat pasiliks ir Amerikos delegacijos pirmininku prie tarptautinės vandens apsaugos komisijos su Kanada. Per paskutinius 10 metų jis buvo regijono vice-administratorius, o prieš tai vadovavo Ohio baseino regijonui Cincinnati mieste.

Prezidento Reagano administracija gamtos apsaugai ir toliau stengsis, kad padaryta pažanga būtų tęsiama. Paskutiniojo dešimtmėčio ekologinio sąjūdžio ir darbo dvasia yra gyva, ir ši administracija dirbs su tuo pačiu entuziazmu, kad apsaugotų natūralius gamtos turtus ir užtikrintų jų išteklius būsimom kartom, pareiškė Anne M. Gorsuch, US EPA administratorė. Adamkaus paskyrimas vadovauti vienam iš didžiausių JAV re-

gijonų užtikrina ekologinio darbo tęstinumą ir sėkmingumą.

Valdo Adamkaus kandidatūrą rėmė beveik visi regijono valstijų gubernatoriai, senatoriai, eilė kongresmanų, valstijų ir miestų rinktieji pareigūnai, net ir pramonės atstovai. Didieji Chicagos laikraščiai Chicago Tribune ir Sun Times pasisakė už Adamkų tų laikraščių vedamuosiuose straipsniuose. Taip pat labai teigiamą vedamąjį Adamkui paskyrė ir Detroit Free Press.

1978 V. Adamkus buvo apdovanotas aukščiausiu JAV gamtos apsaugos žymeniu — aukso medaliu. Šis įvertinimas buvo skirtas už jo iškilų darbą JAV-ėse ir už įnašą tarptautinė plotmėje.

Regijono įstaiga su 900 tarnautojų yra Chicago, Federaliniame pastate.

NEW HAVEN, CONN.

Mirus New Havene a.a. kapitonui Stasiui Lipčiu, būrelis jo bičiulių vietoje gėlių aukojo Lietuvių Fondui. Iš viso surinkta 296 dol. Aukojo: Augustinė, Budriai, Dičkienė, Girdauskai, Gustai, Januškos, Jonynai, Ivaškos, Kariai, Kronkaitienė J., Kronkaitis V., Leikai, Merkevičiai, New Britain LB apylinkės valdyba, Raugaliai, Ruminskai, Samuliai, Strimaičiai, Šauliai, Ščiukienė, Švelniai, Valiukai, Vaitkai, Vaišniai, Veličkos, Venclauskaitė, Vėbros ir Židoniai.

Už šias nevystančias gėles mirusiojo šeimos ir savo vardu dėkoja Lietuvių Fondo įgaliotinis J. Šaulys.

čiai bus laikomi 1981 metų kūrinių.

3. Kiekvieno rankraščio pakanka atsiųsti po vieną nuorašą, bet kiekvieno spausdinto kūrinio siunčiama po penkis knygas. Jos siuntėjams nebus grąžinamos.

4. Pageidautina, kad rankraštiniai kūriniai būtų parašyti mašinėle. Tačiau bus priimti ir lengvai išskaitomi ranka rašyti kūriniai.

5. Prie kiekvieno kūrinio pridedamas lydraštis su autoriaus vardu-pavarde, adresu ir telefono numeriu. Dalyvavimas varžybose dėl premijos — viešas aktas.

Premiją laimėjusio rankraščio autorius galės tartis su Kultūros taryba dėl jo išleidimo arba pats susirasti leidėją.

JAV LB Kultūros taryba 1981 spalio 8

